

אכפת לי?!...

הפעילות באדיבות: סיוון סעדיה,
מחמ"ת כפר הנוער "אמ"ת פ"ת

מטרת על:

טיפוח בוגרים עצמאים ומעורבים חברתית, אכפתיים ואחראים.

מטרות הפעילות:

- לעורר מוטיבציה למעורבות חברתית.
- לסייע לחניכים בהתפתחותם האישית תוך קידום תחושת ערך עצמי ושייכות.

חומרים:

- כרטיסי הסיטואציות
- טבלה גדולה (מצורפות כותרות הטבלה לפריסה על הרצפה)
- סיפור הגבורה של אלעד ריבן

מהלך הפעילות:

מושיבים את החניכים במעגל מסביב ללוח הטבלה ומחלקים ביניהם את כרטיסי הסיטואציות.

כל משתתף בתורו מקריא את הסיטואציה/הסיטואציות שקיבל ומניח אותה תחת הכותרת המתאימה בטבלה.

(ניתן להכין את הכותרות ככרטיסיות ולהניח על הרצפה)

מביטים יחד על הטבלה שנוצרה ומנסים לברר עם החניכים:

- האם כולם מסכימים עם הבחירות שנעשו?
- האם יש דברים שהייתם רוצים לשנות?
- האם ניתן לקבל תמונה של מידת האכפתיות הקבוצתית שלנו או שהדבר משתנה בין חניך לחניך? מה משותף לכולם? מה שונה?
- באיזה סיטואציות הרגשנו רמה גבוהה של אכפתיות, באיזה לא? למה דוקא אלה?
- מה משפיע על מידת האכפתיות?
- למה בכלל צריך שיהיה אכפת?

לסיים:

ניתן להקריא את סיפורו של אלעד ריבן ז"ל שניספה באסון הכרמל (מצורף) או את סיפורה של עדי אלטשולר - מנהיגה ויזמת חברתית.

או להקרין את אחד מהסרטונים הבאים:

https://www.youtube.com/watch?v=c5sW0M_7cEE

https://www.youtube.com/watch?v=sxTqr_fxVUc

רשימת הסיטואציות:

- זבל מפוזר על השביל.
- קיבלתי עודף שלא מגיע לי.
- טופס המבחן נגנב ומופץ לכל הכיתה.
- איש מבוגר בתחבורה ציבורית מחפש מקום ישיבה.
- הקבוצה מבולגנת.
- הפח בקבוצה עולה על גדותיו.
- התורניות לא העלו אספקה לקבוצה.
- חבר שלי מתעסק בדברים שעלולים לסבך אותו עם החוק.
- החברה מתכננים להביא אלכוהול לטיול.
- כל חברי הקבוצה מתכננים להפיץ בפייסבוק סרטון מביך של אחד החניכים.
- מתקיימת הפגנה גדולה נגד גזענות.
- תחנת האוטובוס מלאה בכתובות וקשקושים.
- יצאתי עם כמה חברים שמחליטים לגנוב סמלים ממכוניות.
- ראיתי ילד קטן שהלך לאיבוד, בוכה ברחוב.
- איש צוות מעניש ילד על מעשה שלא נעשה באשמתו.
- לקחתי חתיכת פיצה נוספת אחרונה שנשארה ואחד החניכים עדיין לא קיבל...
- חברי הקבוצה מארגנים מסיבת הפתעה למדריך.
- החברה בכיתה מתארגנים לעשות תעלול למורה.
- קיבלתי צו ראשון.
- חבר טוב שלי מתחיל להסתובב עם חבורה שמשפיעה עליו לרעה.
- שמעתי חבר מדבר באלימות כלפי החברה שלו.
- בכל לילה אני שומע בכי מהחדר הסמוך.
- איש התחזוקה מסיים את יום העבודה מותש ומזיע.

טבלה לדוגמא:

אכפת לי ואני פועל כדי לשנות	אכפת לי	שם לב אבל לא אכפת לי	לא שם לב ולא אכפת לי

קיבלתי עודף שלא מגיע
לי

זבל מפוזר על השביל

איש מבוגר בתחבורה
ציבורית מחפש מקום
ישיבה

טופס המבחן נגנב ומופץ
לכל הכיתה

הפח בקבוצה עולה על
גדותיו

הקבוצה מבולגנת

חבר שלי מתעסק
בדברים שעלולים לסבך
אותו עם החוק

התורניות לא העלו
אספקה לקבוצה

כל חברי הקבוצה
מתכננים להפיץ
בפייסבוק סרטון מביך
של אחד החניכים

החבריה מתכננים
להביא אלכוהול
לטיול

תחנת האוטובוס
מלאה בכתובות
וקשקושים

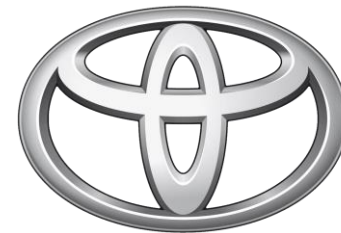
מתקיימת הפגנה גדולה
נגד גזענות

ראיתי ילד קטן
שהלך לאיבוד,
בוכה ברחוב

יצאתי עם כמה חברים
שמחליטים לגנוב סמלים
ממכוניות

לקחתי חתיכת פיצה
נוספת אחרונה שנשארה
ואחד החניכים עדיין לא
קיבל...

איש צוות מעניש ילד על
מעשה שלא נעשה
באשמתו

החברה בכיתה
מתארגנים
לעשות תעלול
למורה

חברי הקבוצה מארגנים
מסיבת הפתעה למדריך

חבר טוב שלי מתחיל
להסתובב עם חבורה
שמשפיעה עליו
לרעה

קיבלתי צו ראשון

בכל לילה אני שומע בכי
מהחדר הסמוך

שמעתי חבר מדבר
באלימות כלפי החברה
שלו

איש התחזוקה
מסיים את יום
העבודה מותש
ומזיע

**לא שם לב
ולא אכפת לי**

**שם לב
אבל לא אכפת לי**

אכפת לי

**אכפת לי ואני
פועל כדי לשנות**

סיפורו של אלעד ריבן: חיכה לצאת לשטח

אלעד ריבן נולד בחיפה ב-22 באוקטובר 1994. במשך כל חייו הוא גר בשכונת רמות ספיר בעיר, ולמד בבית הספר הריאלי בעיר. מכריו מעידים כי היה מסוג הילדים שתמיד ראשוניים להתנדב. בכל תחום, לכל מטרה. לכן איש לא הופתע כאשר אלעד התנדב והצטרף לתנועת "צופי האש" - קבוצת תלמידים מתנדבים אשר הוכשרה לסייע לשירותי הכבאות במקרי הצורך.

הכל החל לפני כשנתיים, כאשר הוטל על תלמידי בית הספר הריאלי לבחור גופים בהם יבצעו את המחויבות האישית שלהם. למרות שהיו החברים הכי טובים, בר ואלעד התפצלו-בר בחר להדריך במשצ"ים ואלעד הלך ל"צופי האש". בר מספר שאלעד היה חוזר מלא חוויות מעבודתו עם הכבאים: "הוא נשאר להתנדב במכבי האש הרבה אחרי שסיים את המחויבות שלו. הוא סיפר שמאוד אהב את העבודה הזאת ורק חיכה לצאת לשטח."

ביום חמישי, כשפרצה השרפה בכרמל, אלעד היה בבית הספר. "היינו באמצע שיעור", שיחזר אתמול בר אשכנזי את רגעיו האחרונים עם חברו הטוב. "אלעד קיבל טלפון וביקש לצאת רגע החוצה, כשהוא חזר הוא אמר לנו שיש שרפה גדולה, אבל הוא היה כזה ילד טוב והוא חיכה עד סוף השיעור כדי לצאת."

כשהוא יצא כולנו אמרנו לו להתראות ובהצלחה ולא חלמנו שלא נראה אותו יותר". אלעד מיהר להתקשר לאמו וביקש ממנה שתביא לו את מדי המתנדב. הוא התלבש במהירות והגיע למקום כדי להצטרף לצוות כיבוי שהגיע מעפולה.

סער שפירא חברו מספר: "למרות שבחלק מהמקרים שמים את צופי האש בקו השני, אלעד תמיד רץ קדימה.."

"פעם הוזעקנו לאירוע שרפה בשכונת רמת אלון בחיפה. יצאתי לשם יחד עם אלעד. נסענו בכבאית וכשהגענו לזירה, באופן שמאוד מאפיין אותו, אלעד זינק קדימה, מיד אחרי הכבאי הראשון. הוא תפעל את הציוד והשתלט על האירוע. היה בלתי אפשרי לעצור אותו."

יחד עם חברים נוספים מבית הספר הריאלי, אלעד הגיע לצופי האש למחויבות אישית של 60 שעות, אבל בפועל הם התנדבו למעלה מ-1,000 שעות.

הוא מספר על אלעד: "הוא היה תמיד חיוני. כל הזמן מחייך ומחפש איך אפשר לעזור. כשהוא קיבל את ההודעה על השרפה הוא מיהר לצאת למקום האירוע. לפני שנפרדנו בבית הספר ביקשתי ממנו שיחכה לי למעלה בתחנה או בחפ"ק. כשהגעתי למעלה חיפשתי את אלעד ולא מצאתי אותו. הוא לא חיכה לי. הוא רצה לרוץ קדימה. כרגיל."

"מספרים שאלעד היה מגיע לתחנה, לא מדבר, ישר עולה על ציוד ומתחיל לעבוד - מקפל זרנוקים, מסדר את כל הבלאגן ובסוף היה חוזר ושואל:מה יש עוד לעשות?"

סיפור ההצלחה של עדי אלטשולר: להצלחה יש כנפיים

עדי אלטשולר הקימה את "כנפיים של קרמבו" - תנועת הנוער הראשונה והיחידה בישראל לצעירים עם צרכים מיוחדים, ובעתיד היא מתכננת להקים בית ספר משולב לחינוך המיוחד והרגיל.

עדי אלטשולר, בת 26 מהוד השרון, נותנת את הטיפ שלה להצלחה: "לרצות להשתפר כל הזמן"

קצת עליי

"כשהייתי בת 12 התחלתי להתנדב בעמותת אילן. במסגרת ההתנדבות הגעתי להיות חונכת אישית של כפיר קובי ז"ל, ילד מתוק, חמוד, חייכן ומקסים עם שיתוק מוחין. למעשה, דרכו נחשפתי יותר לעולם של חינוך מיוחד.

"בזכות היכולות החברתיות הגבוהות שהיו לו והיחס המדהים של משפחתו אליו, שתמיד הסתכלה על המסוגלות ולא על הקושי, הבנתי שהצורך הגדול ביותר של ילדים עם צרכים מיוחדים הוא במסגרת חברתית. ואז בגיל 16, הצטרפתי ל-lead, ארגון לפיתוח מנהיגות צעירה, והחלטתי שאני רוצה להקים את תנועת הנוער הראשונה והיחידה בישראל לצעירים עם צרכים מיוחדים, תנועת נוער שתהווה מסגרת חברתית, חינוכית בלתי-פורמלית עבור צעירים מהחינוך המיוחד, על מנת שיקיימו חיי חברה מלאים ויובילו לשינוי חברתי.

"הגשמי חלום ביחד עם עוד הרבה אנשים. לפני כמעט 4 שנים העברתי את הניהול השוטף של התנועה לידי סא"ל במיל' אופירה רותם, מנכ"לית התנועה, שהיא, ביחד עם שאר אנשי המטה המקצועיים והמוכשרים, עושים לילות כימים עבור התנועה. הם לקחו את הסטארט-אפ עם 8 הסניפים והפכו אותנו לתנועת נוער של ממש עם 22 סניפים ברחבי הארץ. מאז אני משמשת כנשיאה וועד המנהל".

סיפור ההצלחה שלי

"בשנת 2004 קיבלתי את 'אות תמרי', האות לאיכות, מנהיגות ומצוינות (כיום 'אות רמון'). בשנת 2005 זכיתי בפרס ברנשטיין על התנדבות ומנהיגות חברתית; ב-2007 קיבלתי את פרס יקירת הוד השרון של הליונס, ובשנה שלאחר מכן בתואר 'אשת השנה' של ליונס ישראל. ב-2008 נכנסתי לרשימת עשרת יזמי השנה של 'ארנסט אנד יאנג' וב-2013 בפרס רפפורט, על יוזמה מחוללת שינוי.

"כנפיים של קרמבו גם כן זכתה בפרסים משמעותיים כארגון, בהם: 'אות הנשיא למתנדב' ב-2009; הדלקת משואה בהר הרצל בשנת 2008; תואר 'התנועה החברתית של העשור' על ידי עיתון מעריב; וב-2011 בתו מידות לאפקטיביות מארגון 'מידות'".

איך מצליחים בגיל כל כך צעיר?

"הייתם צריכים להחליף את השאלה ב'איך מצליחים בגיל בוגר?'. בגיל צעיר יותר קל להצליח כי הפחדים לא מנהלים אותנו. החוכמה היא להצליח לרדוף אחרי החלומות גם בגילאים מאוחרים, כשכבר נכנסים קולות ורעשים למערכת ואנו עוצרים את עצמנו מללכת עד הסוף אחר הדברים שחשובים לנו ואנו מאמינים בהם. לי הייתה המון תמיכה ועזרה מהמשפחה שלי, של כפיר, ארגון lead אנשים טובים שלימדו אותי וסייעו. ההצלחה היא לא שלי. היא של הרבה אנשים".

מקור ההשראה שלי

"יוליוס הלפרן ז"ל, אח של סבא שלי שנפטר השנה והיה מאוד קרוב אלי, ממש כמו סבא, היות ואת הסבא הביולוגי שלי לא זכיתי להכיר. הוא היה איש שלום אמיתי, עם נאמנות פנימית, לא מושפע מנורמות חברתיות כאלה ואחרות וחי את חייו באמת. האיש הכי חיובי שהכרתי".

מה החלום שלי?

"החלום שלי כנפיים של קרמבו תהפוך להיות תנועת נוער בינלאומית עם סניפים בכל עיר, ישוב וכפר. יש לי חלום אישי יותר והוא לכתוב ספר, מעין מדריך למייסדים, שייתן כלים למייסדים בתהליכי המעבר השונים שבהקמת ארגון ושחרורו".

איפה אהיה בעוד חמש שנים מהיום?

"חמש זה עוד רחוק. עוד 3 שנים אקים בית ספר משולב שיביא את עקרונות ותפיסות החינוך המיוחד לעולם של החינוך הרגיל".

הטיפ שלי להצלחה

"לרצות להשתפר ולהשתפר כל הזמן ובאותה נשימה להיות ברכות וסלחנות כלפי עצמנו".

